

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12946

гр. София, 26.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 26.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **9240** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 ГПК във вр. чл.144 АПК.

Образувано е по искане вх. № 19113/23.05.2024г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, подадено чрез юрк. Х. С. за изменение на решение № 3095 от 10.05.2024г., в частта относно разноските.

В искането се излага, че определеното възнаграждение за адвокатска защита от 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева е прекомерно, защото делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Четирите заседания били проведени и свързани с искането за изслушване на експертиза, като отлагането на производството е било именно с цел да се формулират задачите към нея, както и поради непредставяне на заключение в срок. Две заседания били свързани с приемането на заключението, както и с поставяне на въпроси за допълнителен анализ по искане на заинтересованата страна. На следващо място, жалбоподателят е бил представляван по делото от двама адвокати, които са взели участие в по две заседания. Жалбоподателят твърди, че хонорарът от 2 500.00 лева за адв. А. И. е определен за четири заседания, а не за две и по този начин многократно надвишавал минималния размер. Счита, че с възлагането на тези изключително високи разноски на Патентно ведомство ще бъде надхвърлена легитимната цел на националната нормативна уредба, както и ще бъде нарушен принципът на пропорционалност.

Препис от молбата е връчен на насрещната страна- „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, представлявано от С. А. И., но не е постъпило писмено становище от нея.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-град, след като се запозна с изложените в обстоятелствената част на молбата твърдения, обосновава следните правни изводи:

С решение № 3095 от 10.05.2024г. е отменено решение № РС-110-[1] от 18.07.2023г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, като преписката е върната на ответника за ново разглеждане и произнасяне. С този акт е осъдено Патентно ведомство на Република България да заплати на „ШУГЪР ИМПЕКС

ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от С. А. И. сумата от 3 550.00 /три хиляди петстотин и петдесет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

Съгласно процесуалната разпоредба на чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК в срока за обжалване на съдебното решение, а ако същото е необжалваемо в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страна по делото може да измени или допълни съдебното решение, в частта относно присъдените разноси. Ответникът е подал молбата на 23.05.2024г., в 14 дневен срок, считано от 14.05.2024г. / в срока за обжалване на решението/, поради което същата се явява процесуално допустима, но неоснователна по същество.

Отговорността за разноси е гражданско облигационно отношение, което е регламентирано в процесуалния закон и е уредено от него. Тя произтича от факта на неоснователно повдигнатия правен спор и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 1 ГПК - се носи от страната, чието правно твърдение е отречено със съдебния акт. Отговорността за разноси има санкционен характер срещу субекта, предизвикал спора. Състои се в правото на едната страна да иска и задължението на другата страна да плати направените разноси на страната, в чиято полза е решено делото. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК „когато съдът отмени обжалвания административен акт или откаже да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ“.

Между „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, представлявано от С. А. И. и адв. А. И. има договорено и реално заплатено възнаграждение в размер на сумата от 2 500.00 /две хиляди и петстотин лева/ лева.

В конкретния случай се касае за процесуално представителство, защита и съдействие по административно дело без определен материален интерес, при което размерът на адвокатското възнаграждение възлиза на 1 000.00 /хиляда/ лева по силата на чл. 8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. на Висшия адвокатски съвет. Уговореният и заплатен адвокатски хонорар от 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева, съдът е приел, че не е прекомерен. На основание чл.7, ал.9 от Наредбата, „при защита по дело с повече от две съдебни заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250.00 лева“, и тъй като съдебното производство е протекло, чрез провеждане общо на четири заседания, хонорарът следва да бъде увеличен с още 500.00 /петстотин/ лева или общият минимален размер възлиза на 1 500.00 /хиляда и петстотин/ лева.

Съобразно чл.1 от Наредба № 1/09.07.2004г., размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента, но не може да бъде по-малък от определения в наредбата минимален размер за съответния вид помощ. Аналогична е и разпоредбата на чл.36, ал.2, изр. второ от ЗА, съгласно която „размерът на възнаграждението не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет за съответния вид работа“. Определеното от съда адвокатско възнаграждение от 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева отговаря на извършената работа от адвокат А. И., не е прекомерно по см. на чл.78, ал.5 ГПК във вр. чл.144 АПК, нито несъразмерно на оказаната правна помощ и кореспондира както с фактическата, така и с правната сложност на спора.

В съдебното производство упълномощеният адвокат А. И. е осъществила реално процесуално представителство в полза на „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД,

като е взела участие в проведените открити заседания и е изразила становище по същество на спора.

Не е налице несъответствие на размера на присъдения адвокатски хонорар с принципа за определянето му по справедливост. В Тълкувателно решение № 1/15.03.2017г. по т. дело № 2/2016г. на ОСС на ВАС на РБ е прието, че „съдът, спазвайки принципа на справедливостта и съразмерността, следва да присъди само и единствено такъв размер на обезщетение, който да отговаря на критериите на чл.36, ал.2 от ЗА, а именно: да е обоснован и справедлив, което означава да е съразмерен на извършената правна защита и съдействие и да обезщети страната за действително понесените от нея вреди, без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството“. В разпоредбата на чл.36, ал.2 ЗА е посочено, освен, че размерът на договореното адвокатско възнаграждение следва да е обоснован и справедлив, също и че не може да е по-нисък от предвидения в наредбата на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Предвидените по Наредбата размери са само минимални такива, под които адвокатите не могат да договорят възнаграждение за оказаната от тях правна помощ, а самият размер се определя по свободно усмотрение въз основа на писмен договор с възложителя на работата. Това означава, че въпросният минимален размер не е равнозначен на обоснован и справедлив размер по см. на чл.36, ал.2 ЗА, а определянето на размера на възнаграждението като обоснован и справедлив е в зависимост от характеристиките и обема на реално и действително оказаната правна помощ и във връзка със спецификите, сложността, продължителността и предмета на конкретното производство. Затова и съдът приема, че присъждане на хонорар в размер от 2 500.00 лева /две хиляди и петстотин/ лева, не е непропорционално на принципа на справедливостта, не е необосновано и е в съгласие с изискванията на закона и морала.

За пълнота на изложението, съдът ще посочи, че съгласно т.1 от Решение от 23.11.2017 г. по съединени дела С-427/16 и С-428/16 на СЕС, първи състав „ разпоредбата на чл.101, § 1 ДФЕС вр. чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба като разглежданата в главните производства, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат - под страх от дисциплинарно производство срещу адвоката - да договорят възнаграждение в по-нисък от минималния размер, определен с наредба, приета от професионална организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет (България), и от друга страна, съдът няма право да присъди разноси за възнаграждение в по-нисък от минималния размер, би могла да ограничи конкуренцията в рамките на вътрешния пазар по смисъла на чл.101, § 1 от ДФЕС.“ Всеки съд следва да прецени дали с оглед на конкретните условия за прилагането такава правна уредба действително отговаря на легитимни цели и дали така наложените ограничения се свеждат до това, което е необходимо, за да се осигури изпълнението на тези легитимни цели.

Приложението на правото на Европейския съюз, включително на тълкуването, дадено от СЕС по цитираното преюдициално запитване е служебно императивно задължение на всяка национална юрисдикция във всяко нейно производство, като е без значение дали насрещната страна е правила или не възражение за прекомерност против адвокатския хонорар, претендиран от другата страна.

Националният съд е длъжен сам да приложи разпоредителната част от тълкуването, като тълкувателна правна норма със собствен регулативен потенциал. В изпълнение

на това си задължение, настоящият съдебен състав намира, че присъдената сума за адвокатска защита е правилно определена, съответства на закона и не се преследват други освен легитимни цели, да бъде възнаграден действително положения труд от адвокат А. И..

Предвид горното, се формира извод за отсъствие на основания за уважаване на молбата по чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.248 ГПК във вр.чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане вх. № 19113/23.05.2024г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, подадено чрез юрк. Х. С. за изменение на решение № 3095 от 10.05.2024г., в частта относно присъдените разноси в полза на „ШУГЪР ИМПЕКС ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, представлявано от С. А. И. в размер на сумата от 2 500.00 /две хиляди и петстотин/ лева, представляващи адвокатски хонорар.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в седмодневен срок от получаване на съобщенията до страните пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните по делото.

Съдия: